

HỌA PHƯỚC VÔ MÔN

SAGIANG

I.- HỌA PHƯỚC VÔ MÔN DUY NHON TỰ TRIỆU

Đời sống con người lúc lên voi, lúc xuống chó, không bao giờ bình lặng như mặt nước hồ Thu, nên bao nhiêu người thường than thở "Sống khôn khổ quá đi", nhưng những người may mắn ăn nên làm ra lại run đui ngâm vịnh với gió trăng "Đời đáng sống vinh sang, phú quý". Cũng có những người huênh hoang tự đắc "Thời thế tạo anh hùng", nhưng những kẻ đắc thời lại kênh kiêu "Anh hùng tạo thời thế". Thế sự tranh luận ồm tỏi, nhưng không chịu nghĩ "Họa phước vô môn, duy nhơn tự triệu". Thật sự trên cuộc sống, con người bấp bênh giữa họa và phước, chỉ do mình kêu gọi nó đến với mình mà thôi, vì chúng nó không có nơi ẩn chốn ở. Phú Ông có nuôi một bầy ngựa, làm phương tiện chuyên chở, một hôm bị trộm mất hết một con, bạn bè chia buồn với ông, nhưng mấy ngày sau, con ngựa tự tìm về chủ cũ, bạn bè đến chia vui. Phú Ông bảo: "Tôi mất ngựa, quý bạn chia buồn tôi bị họa, rồi bây giờ con ngựa trở về quý bạn chia vui tôi được phước. Nếu tôi không mất ngựa và được ngựa thời quý bạn đâu có chia buồn và chia vui với tôi. Có phải tôi được an bình khỏi phải chịu lời phê bình buồn vui với tôi! Như vậy họa và phước đâu có đưa đến cho tôi buồn bã khi mất ngựa, và vui vẻ khi được ngựa". Rồi kể đó thằng con trai tập cỡi ngựa, bị té quẹo chân, đi xích xụi, bạn bè bảo bị tai họa, nhưng tới kỳ bắt lính quân dịch, thằng bé quẹo chân được miễn dịch, trong lúc các bạn trai khác nhập ngũ tòng chinh, sống chết nơi trận tiền, bạn bè bảo có phước, nhờ con lo bảo dưỡng tuổi già. Gia đình Phú Ông tiêu biểu cho họa phước tự mình chiêu dụ đến. Vì bé quan tòa cảng và cấm đạo Thiên chúa mà Vua Tự Đức phải đem cái họa bị Pháp xâm lăng nô lệ đất nước gần 100 năm, lại còn kéo theo cái họa cộng sản dầy xéo đất nước từ 1945 đến nay với chiến tranh đẫm máu cả mấy trăm ngàn mạng, giành giật hết phân nửa đất nước 1954, lại còn gây trận chiến quốc cộng từ 1960 đến 1975 nướng thêm cả mấy triệu mạng nữa để rồi, chồng thêm cái họa di tản tỵ nạn cộng sản thêm mấy triệu nữa, bỏ thây trên Biển Đông và rừng núi Miên Lào gần 1 triệu mạng. Cái họa này do vua Tự Đức nhà Nguyễn triệu thỉnh nó đến, chớ Thái Lan khôn khéo hòa nhã với Anh Pháp, đâu có rước cái họa nô lệ. Khmer đỏ Polpot Iêng Seri chiếm Miên lại gây nạn diệt chủng tìm giết người Miên gốc Việt đã lâu đời (Trên 200 năm) gần 1 triệu người giết sạch trả thù truyền kiếp từ thời Chúa Nguyễn mở mang đất Hậu Giang và cai trị Miên với Trần Tây Thành và Trần biên Phủ vừa bảo hộ vua Miên chống Thái Lan vừa di dân sang khai thác nông sản, ngư sản và thương mại, phải mang cái họa Việt cộng xâm lăng cai trị suốt 10 năm (1979-1989) rồi được cái phước đưa đến "Lộ Đồ Việt Nam" giải tỏa cấm vận, giao thương, và thỏa thuận trả nền độc lập cho Miên rút binh về, nhưng còn gian lận đặt chánh quyền Hunsen (Thân Việt cộng) giữ quyền hành với 3 phe kia với lá cờ Vàng, cờ Đỏ của Khmer Đỏ, cờ Trắng của Sơn Lập Thành tỵ nạn ở Thái Lan về, cờ Xanh của Bảo Hoàng Sihanouk do Liên hiệp quốc điều đình tái lập trật tự Miên. Việt cộng rút binh được Mỹ ưu đãi để trả tự do cho Tù nhân chánh trị (Nửa triệu quân cán chính) trong các trại tù từ Bắc chí Nam. Mỹ còn hối hận lỗi lầm bỏ rơi VNCH nên bảo trợ HO cho sang Mỹ sống, cái phước của Tù nhân chánh trị được hưởng sau khi mang cái họa ở tù không bản án bỏ mạng hết mấy chục ngàn thôn thức linh hồn nơi rừng thiêng nước độc, siêu mò lạc mã. Những HO qua Mỹ phê phỡn lại giung giăng giung giẻ du lịch về Việt Nam, áo gấm về làng, đem tiền về nuôi béo Việt cộng, mà quên đi cái nhục bị tù đầy tự cho rằng quên đi hận thù, để hòa hợp hòa giải dân tộc, với bọn mãi quốc cầu vinh, đàn áp dân chúng, cướp giật tài sản, lại còn bung bỏ bọ dít, để được danh nghĩa Việt kiều yêu nước.

II.- ĐÓN GIÓ TRỞ CỜ TRIỆU THỈNH HỌA PHƯỚC VÀO THÂN

Những người đón gió trở cờ, bọn thân Tàu, phản bội dân tộc hiện nay được ban thưởng quyền cao lộc cả, làm thái thú từ trung ương xuống tới hạ tầng cơ sở, tự tung tự tác thu góp tiền bạc qua nhiều ngõ ngách: Quy hoạch thành phố, cướp đất cướp tài sản, hối mại quyền thế, thâm thụt ngân quỹ với những phương án vĩ mô để chia tam chia tứ tài sản quốc gia, vay nợ hàng ngàn tỷ Mỹ kim, còn bày kế hoạch cứu đói giảm nghèo nhận tiền cứu trợ phân phát theo bảng Danh sách ma, dân nghèo đói lang thang mặc bầy, tiền thầy bỏ túi. Tiền vô đếm mỗi tay chúng tự cho là đã được hưởng lộc phước. Giống như tham nhũng bên Tàu đã triệu thỉnh cái phước lộc, tiền đếm bằng máy, đến chừng bị "Đả hổ, diệt ruồi, săn cáo" tung ra chúng mới biết cái họa do chúng triệu thỉnh, đền tội thỏa lòng dân chúng bị áp bức. Ở Việt Nam trước tiên chúng ta thấy Trần Trường gây biểu tình chống đói tới trên 50.000 người trọn cả tháng, được Việt cộng hoan nghinh "Anh hùng dân tộc". Khoái chí bán hết sự nghiệp mang tiền về nước, được trải thăm dò, chào đón vinh sang đưa về quê Tỉnh Đồng Tháp. Tam nhật Tiểu yến, Thất nhật Đại yến, các cấp chánh quyền xã, quận, thị xã, tỉnh, thành phố, Trung ương nườm nượp kéo đến chào mừng vui vẻ, muốn gì được nấy: mua đất lập vườn, đào ruộng nuôi cá, lập chuồng trại chăn nuôi quy mô. Ăn xài phủ phê với các cấp chánh quyền tung bôc, cứ luân chuyển đến giao dịch ăn uống tiệc tùng liên miên, chỉ 2 năm sau số tiền mang về sạch bách, không có tiền mua thực phẩm cho cá và thú vật, được chánh quyền cho phép thiếu chiệu với phường thương mại, hẹn đến mùa thu hoạch trả nợ. Nhưng chánh quyền trở mặt, mật cấm không cho lái buôn đến mua cá của nhà Trần Trường, do hết tiền làm tiệc khoản đãi, Trần Trường đi mời thỉnh lái cá đến mua rẻ, không ai dám đến mua vì bị mật cấm, phải sang mua cá của chủ khác mắc hơn. Cá hết thực phẩm, vay tiền ngân hàng cũng bị chặn nghẹt. Mãn hạn hợp đồng trả tiền thiếu chiệu thực phẩm bị đưa ra TAND quận xét xử cho kỳ hạn 2 tháng, cũng không có tiền trả, cá vớt đem ra chợ bán không ai mua, túng thiếu vay mượn bà con hết chỗ, bị TAND xử tịch biên gia sản trừ nợ, và phạt tù 1 năm về tội lường lặn. Mãn tù Trần Trường dẫn vợ con về Mỹ, lạy lục xin lỗi cộng đồng, đi làm công nhân sống vất vả, mới nghĩ tự mình rước cái họa vào thân. Long Vân triệu phú ở SanJose du lịch về Việt Nam, bị cô con gái Giám đốc Nha Công an thành phố Hồ chí Minh chài mê danh vọng làm rể Giám đốc. Về Mỹ ly dị vợ bán gia sản mang tiền về Việt Nam lập xưởng ráp xe hơi để vợ đứng tên không ai hoành hợ gì hết. Đang phấn chấn tiến triển, Long Vân ta nghĩ mình được phước, vợ đẹp uy quyền, tiền bạc dồi dào, chí đến bà vợ lớn về mướn du đảng đánh ghen, nhưng khi vô tới nhà, 2 bà văng tục ra chưởi rủa nhau, bà vợ lớn ra hiệu cho du đảng ra tài đánh bà vợ nhỏ, nhưng bất ngờ, một nhóm công an chường ra chia súng, bắt buộc bà vợ lớn và du đảng bị đuổi ra ngoài, với nụ cười mỉa mai của bà nhỏ. Nhưng qua năm sau Ông Giám đốc đi cắm trại trên núi săn bắn thỏa thích, rủi cho ông trượt chơn rơi xuống hố, khi rước theo con thú bị thương, con chó săn phóng nhanh rơi tới sát mình ông Giám đốc, nên ôm chặt con chó cùng rơi xuống nền hố, con chó bị đè bên dưới chết, Ông Giám đốc bị thương xoàng, thương cảm con chó cứu mạng mình, nên mang thân con chó về làm đám tang trọng thể, rình rang cả thành phố, khiến dân chúng bàn tán xôn xao, bị mật báo cáo về Hà Nội khiển trách, cách chức, tịch biên gia sản, còn bị tước quyền đảng tịch. Thế là cả tài sản của anh Long Vân chịu chung số phận tịch biên, mất vợ, mất hết tài sản anh trở về Mỹ sống với tuổi già buồn tình thế sự với cái họa tự mang vào, bị vợ con khinh khi, bà con xa lánh. Có ông bạn già HO vợ chết, về du lịch Việt Nam, bị đào nhí quyền rũ, lập hôn thú bão lãnh mang về Mỹ, ngang tuổi cháu nội ngoại, khiến chúng tôi ghé thăm chuyện trò, thấy một nhóm nhí trai, nhí gái, nơi

phòng khách chào hỏi lễ phép, nhưng ngạc nhiên có một cô gái ngồi dửng dưng, không chào hỏi còn bỏ đi vào phòng ngủ kêu ông bạn già HO ra tiếp chúng tôi, mới biết đây là vợ mới rước về. Chuyện trò vui vẻ, với chúng tôi, ông còn khoe bà già gậm cỏ non hạnh phúc, nhưng chỉ năm sau hay tin ông chết, chúng tôi nghĩ cái họa đến cho ông bạn HO cứ tưởng mình được phước có vợ trẻ "Chồng già vợ trẻ là Tiên, Nào ngờ đuôi súc sơm phiền đứt dây". Gia tài đào nhí chận lấy hết, đuôi con cháu đi chỗ khác chơi, kiện thưa ra Tòa xử thẳng kiện, theo luật lệ, hôn phối thừa hưởng gia tài, nếu không có di chúc hay phân phối tài sản khi còn sanh tiền.

III.- ĐƯỢC PHƯỚC GÓP NHANH, CHUỒN MAU MONG THOÁT HỌA

Hiện nay hoàn cảnh đất nước lâm nguy với hiểm họa cộng sản do tên tội đồ dân tộc Nguyễn Tất Thành, lấy tên Hồ chí Minh khi đạo văn của tên này trong khám, chết đi Hồ tặc người Tàu được già làm Hồ chí Minh rước họa đến cho Việt Nam, Tàu cộng viện trợ vũ khí đánh Pháp, đánh Mỹ, cưỡng chiếm VNCH. Việt cộng cho rằng phước báu đến cho chúng chiến thắng tất cả đế quốc Pháp, Mỹ, huênh hoang "Đỉnh cao trí tuệ loài người" làm hư hại hoàn toàn Việt Nam tụt hậu, do chúng là bầy khỉ nhẩy bàn độc, lại tham những tận cùng, cướp giựt vườn đất, của cải tài sản, bán đất, dâng biển cho Tàu để thâm góp tiền của trở thành bọn Tư bản đỏ, triệu phú và tỷ phú, chúng dùng đủ mảnh khóc gian lận góp nhanh của cải, để rồi chuồn mau thoát họa khi bị mất đảng mất quyền bằng tẩu tán, chuyển ngân sang ngoại quốc giao cho thân nhân đầu tư mọi xí nghiệp, nhà hàng, địa ốc, sẵn sàng cho chúng vượt thoát ra sống đế vương. Chúng cũng hiểu mỗi thù chúng tạo ra, dân chúng cô thế đành chịu đàn áp, có dịp thuận tiện là hỏi tội chúng, cho nên chúng chỉ "Dĩ đảo vi thượng sách" chớ chúng có ái quốc, trung can, nghĩa khí gì đâu, chịu làm thái thú, kính trọng kẻ thù đã từng đánh nhau om tõi (1979) ở Việt Bắc. Chúng biết rõ cái họa chúng đã mời thỉnh về: Đảng cộng sản thành lập (theo lệnh Nga Tàu). Khi vâng lệnh Nga Tàu mở cuộc chiến giành độc lập (Chiêu bài Giải phóng dân tộc nhược tiểu) đánh Pháp đưa dân Việt vào vòng thảm họa, lại nhờ Tàu tiếp viện khí giới thắng Pháp ở Điện Biên Phủ chiếm được phân nửa đất nước 1954 gây cái họa di tản 1 triệu dân Bắc về Miền Nam. Thế mà lại theo lệnh Nga Tàu mở Mặt trận Dân tộc Giải phóng Miền Nam (1960), gây chiến trận quốc cộng cưỡng chiếm VNCH (1975) gây thêm cái họa di tản ra ngoại quốc một lần nữa trên 4 triệu cho đến nay. Hiện nay chúng biết rõ là cái họa rất lớn cho dân Việt sẽ là Tàu xâm chiếm toàn thể Việt Nam, sau kế hoạch "Tầm ăn dâu" chiếm trên 40% lãnh thổ và lãnh hải, theo kế hoạch "Năm Mũi giáp công" chỉ trong 1 tuần lễ, khiến Mỹ không kịp trở tay, đuổi cán binh thân Mỹ vào bùng biển rừng núi, kháng chiến chống xâm lăng, khơi động toàn dân vùng lên cứu nguy đất nước với tất cả mọi thành phần, cả ngàn chiến khu từ Bắc chí Nam, trong lúc bọn thân Tàu hưởng lợi quyền từ thái thú, đến đại phú gia. Chúng cũng hiểu Tàu sẽ bị cấm vận như Nga hiện đang bị cấm vận về tội xâm lăng. Bọn Tàu cộng bé tắc kinh tế bắt buộc mở Đại chiến III hầu giải tỏa cấm vận. Chúng cũng thấy rõ cái họa sẽ ập đến khi Quân đội Đồng Minh giải phóng VNCH và tiếp trợ kháng chiến quân đánh Tàu cộng ở Việt Nam chỉ còn cố thủ đất Bắc mà thôi, với tiếp trợ của hải quân Hạm đội Nam Hải. Nhưng khi Tàu đại bại hải chiến, bọn Tàu Bắc Việt cũng sập tiệm luôn bỏ chạy về Tàu, cái họa cho bọn thân Tàu và thái thú bỏ hết sự nghiệp chạy theo Tàu tỵ nạn, lang thang, để cho kháng chiến quân ra tiếp thu huy hoàng. Nhưng bọn cán binh Việt cộng phản thùng gây nội chiến quốc cộng, Đệ Tam Cộng Hòa Bắc Tiên giải tỏa chiến trận, thống nhất đất nước, không tốn một giọt máu "Bất chiến tự nhiên thành".

Sacramento, ngày 15 tháng 12 năm 2014